

Vergaderjaar 2013–2014

33 715

Aanpassing van de reikwijdte en enige technische wijzigingen van de Wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector (Aanpassingswet WNT)

E

MEMORIE VAN ANTWOORD

Ontvangen 24 april 2014

1. Inleiding

Met belangstelling heb ik kennisgenomen van de opmerkingen en vragen van de leden van de fracties die een inbreng in het verslag hadden. In deze memorie van antwoord zal ik ingaan op de door de leden van deze fracties gestelde vragen.

2. Gesubsidieerde rechtspersonen

De leden van de PvdA-fractie vragen wanneer de resultaten zijn te verwachten van het overleg met IPO en VNG over de mogelijke beleidsvrijheid van decentrale overheden om aanvullende normen te stellen ten aanzien van de bezoldigingen van bestuurders van instellingen die door decentrale overheden worden gesubsidieerd. Deze leden vragen tevens wanneer een (wets)voorstel op dit punt te verwachten is.

Ik streef er naar dat de resultaten van het overleg met IPO en VNG voor de zomer van 2014 bekend zullen zijn. Zoals ik tijdens de plenaire behandeling van het wetsvoorstel voor de WNT in uw Kamer heb toegezegd,¹ zal ik de Eerste Kamer in kennis stellen van de resultaten van het overleg. Tijdens dit debat hebben wij gesproken over de mogelijkheden van een «wethoudersnorm» of een zogenaamde «Brabantnorm» voor door decentrale overheden gesubsidieerde instellingen. In dit verband wijs ik er tevens op dat de Tweede Kamer bij de behandeling van voorliggend wetsvoorstel de motie-Segers/Fokke/Van Toorenburg² over dit onderwerp heeft aanvaard, met het verzoek de Kamer dit voorjaar te informeren over de uitkomsten van dit overleg. Op dit moment wordt het overleg met VNG en IPO op ambtelijk niveau voorbereid in samenwerking met het Ministerie van Veiligheid en Justitie, dat medeverantwoordelijk is voor de Awb, en het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, dat verantwoordelijk is voor een aantal sectoren waarvan de instellingen te maken (kunnen) hebben met bezoldigingsnormen van decentrale

¹ Handelingen I 2012/2013, nr. 6, item 7, blz. 40.

² Kamerstukken II 2013/14, 30 715, nr. 15.

overheden. Als de resultaten van het overleg bekend zijn en de conclusie is dat wetgeving op dit punt gewenst en nodig is, zal alsdan wetgeving worden voorbereid.

De leden van de fractie van GroenLinks geven aan groot voorstander te zijn van het normeren van de salarissen in de (semi)publieke sector. De GroenLinks-fractie staat niet onwelwillend tegenover aanpassing waarbij de WNT buiten toepassing blijft voor de kleinere gesubsidieerde instellingen, met het oog op onnodige bureaucratisering. De leden van de GroenLinks-fractie vragen zich wel af hoe de regering tot de grens van € 500.000 aan subsidie is gekomen en de leden vragen zich af of deze grens laag genoeg is.

De regering heeft voor een drempelbedrag gekozen om een goede proportionele verhouding te waarborgen tussen de verplichtingen die de WNT aan rechtspersonen oplegt en de omvang van de subsidie. Op deze manier wordt onnodige bureaucratisering voorkomen. Veel kleine instellingen zouden anders onder de wet vallen, waarvoor de wet buitenproportionele verplichtingen oplegt. Zo zou de bezoldiging van de topfunctionarissen openbaar moeten worden gemaakt in de jaarrekening, terwijl die bezoldiging nihil of zeer laag kan zijn, en zou een registeraccountant de jaarrekeningen moeten controleren. Naast onnodige administratieve lasten voor de kleine subsidieontvangers, zouden er ook extra werkzaamheden voor handhavers en toezichthouders zijn. Als instellingen een subsidie onder de € 500.000 ontvangen mag er, in combinatie met het criterium dat de subsidie ten minste 50% van de inkomsten van de instelling betreft, vanuit worden gegaan dat een instelling het zich niet kan veroorloven om een topfunctionaris een bezoldiging van € 230.474 (2014) of hoger te verstrekken. Het gaat dan namelijk om de jaarlijkse inkomsten van een instelling die tussen de € 500.000 (bij een 100%- subsidiering) en maximaal € 1.000.000 (bij een 50% subsidiering) liggen. Het is niet goed voorstelbaar dat een instelling bijna een kwart tot de helft van haar jaarlijkse inkomsten besteedt aan de bezoldiging van een topfunctionaris. Het drempelbedrag van € 500.000 moet dan ook gezien worden in combinatie met het criterium dat de subsidie ten minste 50% van de jaarlijkse inkomsten van de instelling omvat. Overigens is vanzelfsprekend ook voor een drempelbedrag gekozen dat in de praktijk goed hanteerbaar is.

3. Algemeen nut beogende instellingen (ANBI)

De leden van de fractie van de PvdA informeren naar de stand van zaken van het overleg met de Staatssecretaris van Financiën om te komen tot een regeling waarbij instellingen getoetst zullen worden aan een wettelijke salarishnorm om in aanmerking te komen voor de ANBI-status. Ook de leden van de fractie van GroenLinks refereren hieraan. Deze leden memoreren, dat ik geen toezegging kon doen daar dit het beleidsterrein van het Ministerie van Financiën betreft, en vragen mij nu toe te zeggen dat de regering met voorstellen zal komen om in fiscale regelgeving op te nemen dat een voorwaarde voor het verkrijgen en/of behouden van de ANBI-status is dat de instelling geen salarissen uitbetaalt gelegen boven de WNT-norm.

Ik hecht er aan hier nog eens te benadrukken, dat de regering van opvatting is, dat ANBI's als zodanig geen deel uitmaken van de semipublieke sector, en om die reden ook buiten de reikwijdte van de WNT moeten vallen. Dat wordt beoogd met het voorliggende wetsvoorstel Aanpassingswet WNT. Zoals ik aan de Tweede Kamer heb toegezegd heb ik het in die Kamer levende gevoelens ten aanzien van een normering van topinkomens bij ANBI's na het aantreden van de nieuwe Staatssecretaris

van Financiën onder zijn aandacht gebracht. Het ligt immers op zijn weg eventueel verdergaande maatregelen te nemen. Hierbij is de volgende achtergrond relevant. Zoals in de nota naar aanleiding van het verslag van onderhavig wetsvoorstel is aangegeven, is de regering van opvatting dat de directeuren van goede doelenorganisaties geen buitensporige beloningen horen te krijgen. Dit met name vanwege de vele mensen die vrijwillig door middel van inzet of donaties een bijdrage verlenen aan de verwezenlijking van de doelen van deze organisaties en dat het ingezamelde geld en de verleende inzet ten goede dienen te komen aan het algemeen belang dat wordt gediend, en niet aan de bezoldiging van de topfunctionarissen. Momenteel wordt door de sector in samenspraak met de Staatssecretarissen van Financiën en Veiligheid en Justitie een validatiestelsel voor de filantropische sector ontwikkeld dat een salarisrichtlijn voor de directeuren van de goede doelenorganisaties zal bevatten. Het validatiestelsel strekt tot professionalisering van de gehele sector door middel van een gedragscode waarin een beloningsnorm is opgenomen, een keurmerk voor fondsenwervende instellingen en de inrichting van een centraal informatiepunt filantropie. Er is overigens thans al zelfregulering (inclusief beloningsnorm) voor de grote en bekende goededoelenorganisaties die zijn aangesloten bij VFI Brancheorganisatie voor goede doelen waarbij een maximumsalaris geldt voor de directeuren van € 158.000 en een verplichting tot openbaarmaking van dit salaris. De VFI-norm wordt door alle aangesloten instellingen gevolgd. Het Centraal Bureau Fondsenwerving houdt toezicht op de naleving van deze norm en de openbaarmakingsverplichting. In de fiscale regelgeving zijn reeds voorwaarden opgenomen voor de bezoldiging van de bestuurders van ANBI's: deze mogen uitsluitend een onkostenvergoeding ontvangen en een niet-bovenmatig vacatiegeld.³ Daarnaast moeten ANBI's op grond van de fiscale regelgeving per 1 januari a.s. hun beloningsbeleid op internet publiceren. Deze openbaarmaking van het beloningsbeleid biedt het publiek de gelegenheid zelf te beoordelen of dit beleid passend is en daar vervolgens consequenties aan te verbinden voor het geefgedrag.

De leden van de PvdA-fractie informeren voorts of de regering kan bevestigen dat – na aanname van voorliggend wetsvoorstel – het verkrijgen van een ANBI-status op zichzelf geen argument is om de WNT buiten toepassing te verklaren. Is het juist, zo vragen deze leden dat, bijvoorbeeld, omroepverenigingen of woningbouwcorporaties, ook al verkrijgen zij een ANBI-status of hebben zij die reeds verkregen, toch om andere redenen (namelijk dat zij voldoen aan de criteria van de commissie-Dijkstal om tot de semipublieke sector gerekend te worden) binnen de reikwijdte van de WNT zullen blijven vallen.

De beide vragen beantwoord ik bevestigend. Na inwerkingtreding van dit wetsvoorstel zal een rechtspersoon of instelling die onder de WNT valt niet buiten het toepassingsbereik van de wet vallen op grond van het feit dat deze rechtspersoon of instelling de ANBI-status verkrijgt. Indien bijvoorbeeld een omroepvereniging of woningcorporatie de ANBI-status heeft of krijgt, blijft de WNT onverkort op deze instelling van toepassing.

4. Vooruitlopen op wetgeving

De leden van de PvdA-fractie menen dat het in de praktijk niet handhaven van de WNT ten aanzien van ANBI's nog voordat het voorliggend wetsvoorstel door de Eerste Kamer is aanvaard vanuit het perspectief van

³ Zie artikel 1a, eerste lid, onderdeel e, van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen (UR AWR). De regeling ziet op de leden van het orgaan van de ANBI dat het beleid bepaalt. Bij een eenlaags bestuursmodel wordt het bestuur bedoeld en bij een tweelaags bestuursmodel de toezichthouders.

zorgvuldige wetgeving problematisch is. Deze leden vragen of de regering dit problematische karakter erkent. Tevens vragen zij of het niet beter was geweest wanneer voorliggend wetsvoorstel nog ruim voor vóór het einde van 2013 aan deze Kamer was aangeboden en zo mogelijk uiterlijk per 1 januari 2014 in werking was getreden en waarom dat niet is gelukt. Kan de regering garanderen dat de terugwerkende kracht van voorliggend wetsvoorstel op geen enkele wijze nadelig is voor de instellingen die het betreft, zo vragen deze leden.

Ik ben er helder over dat ik terdege het problematische karakter zie als, zoals met dit wetsvoorstel het geval is, een Minister door middel van een mededeling in de Staatscourant vooruitloopt op een wetsvoorstel dat nog niet door de Eerste Kamer is aanvaard. Niet alleen vanuit het perspectief van zorgvuldige wetgeving, maar ook gelet op het legaliteitsbeginsel en op de staatsrechtelijke verhoudingen in een democratische rechtstaat. Met de aan het woord zijnde leden ben ik het eens dat het veruit de voorkeur had verdiend, indien dit wetsvoorstel ruim voor 1 januari 2014 bij de Eerste Kamer aanhangig was gemaakt, zodat deze Kamer nog voor deze datum over het wetsvoorstel had kunnen besluiten en de wet voor 1 januari 2014 in het Staatsblad geplaatst had kunnen worden. De vertraging is mede ontstaan door enkele uitvoeringstechnische problemen die naar voren kwamen bij de invoering van de WNT per 1 januari 2013 en de wens technische wijzigingen in voorliggend wetsvoorstel mee te nemen. Al met al bevat het wetsvoorstel immers niet alleen de wijzigingen op het punt van de ANBI's en de gesubsidieerde instellingen, maar ook diverse technische wijzigingen. Voorts heb ik er belang aan gehecht het wetsvoorstel in consultatie te brengen hetgeen ook enige tijd in beslag heeft genomen.

Gezien de vertraging die het wetsvoorstel aldus heeft opgelopen en het belang dat bij de opstelling van de jaarrekeningen over 2013 met de Aanpassingswet WNT rekening kon worden gehouden, ben ik tot deze hoogst ongebruikelijke beslissing gekomen. Hierdoor zijn onder meer veel administratieve lasten bij de betrokken ANBI's en kleinere gesubsidieerde instellingen en uitvoeringstechnische problemen voorkomen.

Bij mijn beslissing heb ik veel belang gehecht aan het feit dat het wetsvoorstel reeds door de Tweede Kamer is aanvaard en de Eerste Kamer bij de parlementaire behandeling van de WNT een positieve grondhouding had getoond ten aanzien van de twee hoofdelementen van dit wetsvoorstel, te weten het schrappen van de ANBI's als zodanig uit de WNT en het stellen van extra criteria voor de toepasselijkheid van de WNT op gesubsidieerde instellingen. In het reguliere geval neemt een positieve grondhouding van de Eerste Kamer ten aanzien van een bepaald issue uiteraard niet weg dat zij ook haar instemming dient te geven aan het daarop volgende formele wetsvoorstel alvorens deze in de praktijk kan worden toegepast. Gelet op de buitengewone situatie heb ik hier in dit geval van afgeweken. Het hoogst ongewone karakter van deze beslissing is voor mij ook de aanleiding geweest de beide Kamers terstond van mijn mededeling in de Staatscourant en mijn beweegredenen hierbij in kennis te stellen.

Voor wat betreft de mogelijke nadelige werking van dit wetsvoorstel merk ik op dat, ter voorkoming dat personen met terugwerkende kracht in een nadelige positie worden gebracht, in het wetsvoorstel overgangsrecht is opgenomen voor de normering van de bezoldiging van interne toezicht-houders. Op grond van de artikelen 2.2 en 3.2 van de WNT is de maximale bezoldiging van interne toezichthouders uitgedrukt in een percentage van het voor de instelling toepasselijke maximum. Doordat op grond van dit wetsvoorstel de werkgeversbijdrage aan de verplichte sociale verzeke-

ringspremies niet langer tot de bezoldiging in de zin van de WNT wordt gerekend, heeft dit als consequentie dat het bezoldigingsmaximum voor interne toezichthouders wordt verlaagd. Op grond van het overgangsrecht van dit wetsvoorstel, heeft dit echter geen consequenties voor het kalenderjaar 2013.⁴

Onlangs is duidelijk geworden dat gesteld zou kunnen worden dat het wetsvoorstel op één punt wel nadeliger uit kan pakken. Dit staat overigens los van het feit dat voor het kalenderjaar 2013 op dit wetsvoorstel wordt vooruitgelopen. Het gaat hier om wijzigingen in afspraken omtrent ontslaguitkeringen die in de periode van 6 december 2011 (tijdstip aanvaarding WNT in Tweede Kamer) en 1 januari 2013 (tijdstip inwerking-treding WNT) zijn gemaakt. De WNT bevat een regeling om te voorkomen dat, anticiperend op de inwerkingtreding van WNT, de rechtspositie tijdens deze periode verhoogd wordt. Deze regeling is neergelegd in artikel 7.3, tiende lid, WNT. Dit artikel bepaalt dat iedere wijziging in bedoelde periode van de *bezoldiging* niet door het overgangsrecht wordt gerespecteerd. Volgens de WNT definitie omvat de bezoldiging echter niet de ontslaguitkering. Daarom is in voorliggend wetsvoorstel geregeld dat wijzigingen in bedoelde periode van afspraken omtrent *ontslagitkeringen* evenmin worden gerespecteerd.⁵ De regering beoogde hiermee een verduidelijking van de huidige regeling. Met het wetsvoorstel wordt derhalve duidelijk gemaakt dat ook wijzigingen in op 6 december 2011 bestaande afspraken omtrent uitkeringen wegens beëindiging van het dienstverband voor de toepassing van het overgangsrecht buiten beschouwing blijven. Dit was vanzelfsprekend ook de bedoeling van de oorspronkelijke WNT: alle wijzigingen die in bedoelde periode zouden worden gemaakt in bestaande afspraken om toepassing van de WNT te voorkomen, zouden buiten toepassing moeten blijven. Strikt genomen zou echter gesteld kunnen worden dat deze wijziging een verslechtering betreft van de positie van topfunctionarissen die na 6 december 2011 in de aanloop naar de inwerkingtreding van de WNT nog snel eventuele afspraken omtrent de ontslaguitkering hebben aangepast, omdat de WNT zonder dit wetsvoorstel in artikel 7.3, tiende lid, uitsluitend spreekt over wijzigingen in de bezoldiging. Ter voorkoming van eventuele nadelige effecten zal ik de Beleidsregels toepassing WNT in die zin aanpassen dat wijzigingen voor 1 januari 2013 van op 6 december 2011 bestaande afspraken omtrent ontslaguitkeringen voor de handhaving worden geacht onder het overgangsrecht te zullen vallen. Overigens ga ik er vanuit dat dit mogelijk nadelig effect in de praktijk slechts in een beperkt aantal gevallen zou kunnen optreden. Het treft immers uitsluitend de topfunctionarissen die aanspraak maakten op een ontslaguitkering bij ontslag ter hoogte van een bepaald bedrag, welk bedrag is verhoogd in bedoelde periode van 6 december 2011 tot 1 januari 2013, en die vervolgens vóór 1 januari 2017 worden ontslagen. Ontslagitkeringen voor ontslagen na deze datum vallen namelijk niet onder het overgangsrecht.

De leden van de fractie van GroenLinks wijzen op de twee brieven⁶ van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties waarin wordt aangegeven in de uitvoering al vooruit te lopen op wetgeving die nog door de Eerste Kamer moet worden aangenomen (deze Aanpassingswet), dan wel die nog moet worden ingediend (met betrekking tot de openbaarmaking van beloningen van interimers). De leden van de fractie van GroenLinks achten de motivering die de Minister geeft voor deze staatsrechtelijk op zijn minst zeer dubieuze stappen nogal mager en stellen in het verslag diverse vragen hierover. Zo vragen deze leden of de

⁴ Zie artikel IV van het wetsvoorstel.

⁵ Zie artikel I, onderdeel P, onder 7 (wijziging van artikel 7.3, tiende lid.).

⁶ Kamerstukken I 2013/14, 33 715, nrs. B en C.

Minister nogmaals kan uiteenzetten welke noodsituatie hem noopte tot zijn beslissing vooruit te lopen op wetgeving, wat de gevolgen zouden zijn geweest of zullen zijn wanneer hij dit niet had gedaan of doet en wat er gebeurt, zowel juridisch als feitelijk, wanneer de betreffende wetsvoorstellen (of een daarvan) het niet tot wet zullen brengen.

In mijn antwoord zal ik een onderscheid maken tussen het vooruitlopen op voorliggend wetsvoorstel en de uitvoeringsproblematiek rond de melding van de bezoldiging van die personen die op interim-basis bij een WNT-instelling werken, maar daarbij niet de functie van topfunctionaris vervullen. Wat het vooruitlopen op dit wetsvoorstel voor de Aanpassingswet WNT betreft merk ik op dat ik in de memorie van toelichting op dit wetsvoorstel reeds heb aangegeven dat totdat het wetsvoorstel in werking zal treden, de WNT niet gehandhaafd zal worden ten aanzien van de ANBI's en private instellingen waaraan een subsidie beneden het drempelbedrag of een eenmalige subsidie is verstrekt. De handhaving van de WNT ligt in handen van de vakministers dan wel de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Ik achtte en acht het onwenselijk dat de WNT één jaar, te weten in 2013, op rechtspersonen en instellingen van toepassing zou worden, terwijl dit bij aanvaarding van dit wetsvoorstel achteraf gezien niet het geval zou zijn. Na aanvaarding van dit wetsvoorstel zouden de betrokken ANBI's en kleinere gesubsidieerde instellingen derhalve achteraf gezien niet aan de verplichtingen die de WNT bij inwerkingtreding van de WNT aan hen oplegde, hoeven te voldoen. Zij zouden dan onnodeloos één jaar met administratieve lasten geconfronteerd zijn, terwijl ook het toezicht hierop gericht had moeten zijn. Daarnaast acht ik het ongewenst om de technische wijzigingen die juist met het oog op een verbeterde toepasselijkheid van de WNT in de praktijk in dit wetsvoorstel zijn opgenomen, niet reeds voor de jaarverslaggeving over 2013 benut kunnen worden. Daar komt bij dat er in de praktijk veel onduidelijkheid bestond over de regels die gelden ten aanzien van de jaarverslaggeving over 2013. Van diverse zijden, met name uit de hoek van de Nederlandse Beroepsorganisaties van Accountants en andere belangenorganisaties en betrokken instellingen, is aangedrongen op helderheid inzake de toepasselijkheid van de Aanpassingswet WNT voor de jaarverslaggeving over 2013. Op grond van deze overwegingen ben ik tot de keuze gekomen om bij de handhaving van de WNT over 2013 vooruit te lopen op dit wetsvoorstel en een mededeling hieromtrent in de Staatscourant te publiceren.

Indien het wetsvoorstel niet door de Eerste Kamer zal worden aanvaard, zo antwoord ik de leden van de GroenLinks-fractie, dan zal over het jaar 2014 de WNT alsnog gehandhaafd worden zoals de WNT thans (zonder dit wetsvoorstel) luidt. Dit zal onder meer als consequentie hebben dat alle ANBI's en alle gesubsidieerde instellingen, ook de zeer kleine, in 2015 de bezoldigingen van de topfunctionarissen in het financieel jaarverslag over 2014 zullen moeten opnemen, een registeraccountant deze gegevens zal moeten controleren en dat de bezoldigingen gemeld zullen moeten worden bij het vakministerie indien deze de mogelijkheid van elektronische melding heeft opengesteld of anders bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Inzake de problematiek van de bezoldigingen van interim-functionarissen hecht ik eraan voorop te stellen dat het hier niet gaat om topfunctionarissen, dat wil zeggen dat het niet gaat om functionarissen wier bezoldiging door de WNT wordt genormeerd. De problematiek betreft uitsluitend de verplichting tot vermelding in het financieel jaarverslag en de melding aan het ministerie van de bezoldiging van interim-functionarissen die geen topfunctionaris in de zin van de WNT zijn. Uiteraard gaat het wel om een wettelijke verplichting die nagekomen had

moeten worden. In de praktijk bleek dit echter onuitvoerbaar. Ik ga hier onderstaand graag nader op in.

Op grond van de WNT dient de bezoldiging van «gewone» interim-functionarissen in het financieel jaarverslag te worden opgenomen indien de functie in een periode van achttien maanden voor meer dan zes maanden op interim-basis wordt vervuld en de bezoldiging omgerekend naar een kalenderjaar meer bedraagt dan het wettelijk bezoldigingsmaximum. Bij de opstelling van de jaarverslagen over 2013 is gebleken dat organisaties, waaronder ook de ministeries, onmogelijk de gegevens van alle interim-functionarissen, niet zijnde topfunctionarissen, uit hun administratie kunnen afleiden. Dit heeft onder meer te maken met het feit dat de WNT uitgaat van een norm per kalenderjaar, terwijl de interim-functionarissen doorgaans worden ingezet voor een deel van het jaar, met wisselende uren van week tot week. Bovendien declareren ze op uurbasis, waarbij het per contact kan verschillen welke type uren men kan declareren. Hierdoor is het ondoenlijk gebleken om de interim-functionarissen in beeld te brengen wier bezoldiging omgerekend naar kalenderjaar boven het wettelijk bezoldigingsmaximum ligt.

Van belang daarbij is dat alle ministeries in voorkomende gevallen wel de uitgaven in verband met externe inhuur in het financieel jaarverslag hebben vermeld voor zover deze de op grond van de door het kabinet vastgestelde norm⁷ voor externe inhuur door de rijksoverheid van € 225 per uur overschrijden. Dit bedrag is vastgesteld op basis van de door de Tweede Kamer in 2009 aangenomen motie-De Pater / van der Meer.⁸ De overschrijding van het bedrag van € 225 wordt door de ministeries in het inkoopdossier vastgelegd en kan derhalve op relatief eenvoudige wijze worden achterhaald om mogelijke gevallen te onderscheiden voor publicatie in de jaarverslagen.

Gezien de onevenredig hoge kosten en uitvoeringslasten van het boven tafel krijgen van de bezoldigingen (omgerekend naar kalenderjaar boven het wettelijk bezoldigingsmaximum) van alle interim-functionarissen, niet zijnde topfunctionarissen, en het feit dat het hier geen normering betreft, maar uitsluitend een openbaarmakingsverplichting, heb ik gekozen voor de gedragslijn dat door de WNT-instellingen niet volledig aan deze verplichting tot openbaarmaking kan en behoeft te worden voldaan. Inmiddels heb ik de Beleidsregels toepassing WNT ook hierop aangescherpt.⁹ Op grond van de gewijzigde beleidsregels zal geen toezicht op de naleving worden uitgeoefend ten aanzien van de verplichting om in het financieel verslag de bezoldiging van deze categorie interim-functionarissen te vermelden en zal evenmin handhavend worden opgetreden bij niet-naleving van deze verplichting. De accountants hoeven op dit onderdeel van de financiële verslagen ook geen controle uit te voeren (niet op volledigheid en niet op juistheid). Deze beleidsregel geldt voor het verslagjaar 2013 en voorts tot het tijdstip dat de wetgever een voorziening heeft getroffen. Zoals ik ook in mijn brief over dit onderwerp heb aangegeven, zal ik wetgeving voorbereiden die er toe strekt om deze verplichting aan te passen dan wel geheel of gedeeltelijk te schrappen.

⁷ Zie de kabinetsreactie op de motie-De Pater-Van der Meer, Kamerstukken II 2009/2010, 32 124, nr. 18.

⁸ Kamerstukken II 2009/2010, 32 123 VII, nr. 49.

⁹ Besluit van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 12 maart 2014, nr. 2014-0000142706, houdende wijziging van de Beleidsregels toepassing WNT.

5. Overig

De leden van de SP-fractie wijzen er op dat bij de behandeling van het wetsvoorstel in de Tweede Kamer twee voorstellen van het lid Van Raak positief zijn bejegend door de minister (het ingetrokken amendement op stuk nr. 10 en de motie-Van Toorenborg/ Van Raak onder nr. 13). Deze leden vernemen graag hoe de regering deze voorstellen zal uitvoeren en of zij al voorbereidingen op dit terrein getroffen heeft.

Tijdens de parlementaire behandeling van dit wetsvoorstel in de Tweede Kamer heb ik inderdaad mijn sympathie getoond voor de gedachte achter het amendement-Van Raak om de «zes-uit-achttien-maanden-regel» voor toepasselijkheid van de WNT op interim-functie vervulling te schrappen en achter de motie-Van Toorenborg/Van Raak, inhoudende het verzoek aan de regering voor interim-bestuurders een maximaal per maand te verdienen bedrag te bepalen en de Kamer hierover voor 1 maart 2014 te informeren. Met de indieners van de motie ben ik van mening dat sprake is van een te hoge bezoldiging als een interim-bestuurder in één maand een bezoldiging ter hoogte van het bezoldigingsmaximum mag verdienen, zoals op grond van de huidige WNT mogelijk is. Naar aanleiding van de motie heb ik bij brief van 28 februari 2014 mijn eerste bevindingen aan de Tweede Kamer gezonden.¹⁰ Op dit moment wordt een aantal denkrichtingen uitgewerkt. Daarbij wordt ook in overleg met departementen waaronder de grootste semipublieke sectoren ressorteren hoe deze denkrichtingen in de praktijk uitwerken. Bij de verschillende denkrichtingen zal uiteraard eveneens de uitvoerbaarheid hiervan voor instellingen en toezichthouders worden getoetst. De resultaten van dit nadere onderzoek zal ik in een brief aan de Tweede Kamer voorleggen.

Daarnaast vragen de leden van de SP-fractie hoe volgens de regering de geest van dit wetsvoorstel, dat een versoepeling behelst van de normering van topinkomens, zich verhoudt tot haar overige plannen om de WNT aan te scherpen. In hoeverre ziet de regering een mogelijke tegenstrijdigheid tussen beide voorstellen, zo vragen deze leden.

In antwoord hierop merk ik op dat ik geen tegenstrijdigheid zie. De WNT dient naar het oordeel van de regering beperkt te blijven tot de publieke sector en tot die instellingen die volgens de criteria van de commissie-Dijkstal tot de semipublieke sector gerekend dienen te worden. Daarom bevat dit wetsvoorstel een wijziging van de reikwijdte van de WNT op het punt van de ANBI's. ANBI's als zodanig vallen immers volgens de criteria van de commissie-Dijkstal niet tot de semipublieke sector. Dit betreft derhalve een wijziging van de reikwijdte op het niveau van de rechtspersonen en instellingen die onder de WNT vallen. De aanscherping uit het regeerakkoord op het punt van de reikwijdte van de WNT betreft de uitbreiding van de reikwijdte op het niveau van de functionarissen. De reikwijdte van de WNT zal op grond van het regeerakkoord immers worden uitgebreid naar alle functionarissen van de rechtspersonen en instellingen die onder de WNT vallen. Deze aanscherping zal derhalve betrekking hebben op de gehele publieke sector en al die instellingen die volgens de criteria van de commissie-Dijkstal tot de semipublieke sector gerekend worden.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
R.H.A. Plasterk

---

¹⁰ Kamerstukken II 2013/2014 33 715, nr. 18.